GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Joi'a si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajatóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2 1/2 galbini mon. sunatória.

Anulu XXXIX.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tace'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 65. Brasiovu 3 Septembre 22 Augustu 1876.

Propagand'a din Vien'a in favórea religiunei mohamedane.

Candu faimosulu Giskra, fostu ministru de interne, mai tardiu compromisu greu in caus'a lui Ofenheim si aratatu cu degetulu, a disu asta-primavéra in senatulu imperiale, ca elu este in contra crucei bizantine si ca voiesce mai bine domni'a semilunei decatu a crucei, noi l'amu luatu in risu pe elu si pe cei cari l'au applaudatu. Pe atunci adeca credeamu, ca acestia suntu numai nisce gargauni ai unui advocatu din cei mai inbuibati, carele din studente saracu ajunse milionariu, si acumu vorbesce in favórea poligamiei; de aceea recomendaramu aceloru nemti austriaci, ca déca ei suntu de acea credintia, se mérga la Constantinopole se se taie impregiuru si se traiésca turcesce. De atunci incóce lupt'a in contra crucei bizantine luà la Vien'a si Ungari'a proportiuni colossali, pana candu éta ca ea se prefacù in lupta contra crucei in generalu, fara picu de distinctiune de resariténa séu apuséna. Amu ajunsu adeca cá in Vien'a, in centrulu catholicismului din Austri'a, diariele nemtiesci turcite, cu scopu de a salva pe turci, se faca propaganda formala si fórte seriósa in favórea Islamului. Amu ajunsu cá se ni se spuna din Vien'a, ca Alcoranulu e mai bunu decatu Evangeli'a, ca islamulu se inpaca mai bine cu civilisatiunea si cu filosofi'a de catu christianismulu, ca religiunea mohamedana nu este inemica a religiunei christiane, ca islamulu cá religiune positiva are venitoriu mai siguru decatu christianismulu, ca moral'a si dreptatea in lume suntu multu mai vechi decatu religiunea christiana, imprumutate din Oriente cá si tóta civilisatiunea, ca arabii mohamedani au fostu multu mai civilisati decatu christianii si asia mai departe. Acésta propaganda se face in diariulu turco-jidovescu, scrisu nemtiesce, adeca in „N. fr. Presse“ in nr. din 12 Augustu a. c. subscrisa de unu filosofu M. Altmann. In fruntea studiului seu, filosofulu turcitu pune trei citate din dóue Sure (passage) ale Coranului, care in adeveru respira tolerantia mare catra christiani si evrei, éra deací compara doctrinele mohamedane cu cele christiane, influinti'a si resultatele loru practice; lauda pe arabi pentru inalt'a loru civilisatiune, defaima pe christiani din caus'a crudimiloru si a persecutiuniloru religióse inpinse pana la esterminari si apoi inchiaie, ca déca omenimea ar' trece la religiunea mohamedana, cu acésta progressulu in civilisatiune nu ar' fi impedecatu intru nimicu; deci — dice auctorulu catra diplomati si catra popórale christiane: Nu aveti nici-una causa si nici-unu dreptu a dorí scóterea turciloru din Europ'a si a insiste pentru acésta.

Studiulu acelui filosofu se póte citi cu destulu interessu; citatiunile din Coranu potu fi chiaru si in traductiunea germana cu totulu exacte; inculparile de tirania si fanatismu religiosu scóse din historia in contra popóreloru christiane nu le va nega nici unu omu de omenia; inalt'a cultura arabica este prea bine cunoscuta in lumea civilisata; cu tóte acestea, conclusiunea finale trasa din premissele de susu, este cea mai sofistica si mai perfida din cate s'au vediutu vreodata. Cá se tacemu cu totulu, ca in Coranu cá carte religiósa si cá codice de legi, se afla cá in multe alte carti de coprinsu analogu, contradiceri numeróse, espressiuni si versete cu dóue si trei sensuri, asupra caroru theologii mohamedani continua disputele loru de seculi intregi, — déra nu este permisu nimenui a judeca de spiritulu si de efectele religiunei mohamedane numai din Alcoranu, ci este obligatu ori-cine a pune alaturea si traditiunile mohamedane, adeverate séu false, déra crediute intocma cá si doctrinele originali coprinse in Alcoranu. Si inca nici atata nu este de ajunsu. Doctrinele mohamedane adoptate de poporulu cunoscutu sub nume de Osmani, Otomani séu Turci, au trecutu la acestia prin unele prefaceri essentiali, s'au esplicatu si applicatu adesea in interessulu statului nationale otomanu, nu numai spre asuprirea lumei christiane, ci chiaru si spre calcarea si subjugarea multoru milióne de popóra mohamedane, déra de alta origine si limba. Asia de ex. tatarii au suferitu rele multe si mari dela turci, numai pentru-ca sensulu unoru cuvente din Coranu s'au esplicatu la Constantinopole in defavórea loru. Turcomanii dela Vien'a sciu bine, ca marele Mufti, adeca capulu supremu alu religiunei mohamedane in imperiulu turcescu este tienutu si crediutu de infallibile si singuru auctorisatu de Allah si de profetulu seu Mohamed a interpreta legea. Fetva, adeca sententi'a de judecata suprema, pe care o enuntia marele Mufti in ori-ce causa si cestiune, fia aceea publica ori privata, de ori-ce coprinsu, religiosu, civile séu bellicu, este inapellabile, la care trebue se se supuna tóta suflarea mohamedana. Deci déca filosofii nemtiesci voiescu seriosu a informa pe natiunea loru despre spiritulu religiunei mohamedane, n'au se-i presente numai Coranulu in traductiune authentica, ci se-i adauga si una collectiune a traditiuniloru in cateva volume si a fetveloru emanate dela marii Mufti, care au potere de lege cá si Coranulu. Potestatea mariloru Mufti s'a marginitu pana acilea numai uneori, prin vointia tare a unoru sultani cerbicosi si tirani, cari constringea pe marele Mufti cá se enuntie fetva precum placea sultanului, ca-ci déca nu, li cautá vreunu pretestu si 'lu destituiá. In casuri de acelea era vai de lume. Fetv'a suná pe placulu sultaniloru, cari apoi plecá se dea lumei focu si se o subjuge in ori-ce modu, ca-ci in midiulóce nu era nici o alegere; se aplicá si midiulóce infernali, numai scopulu se se ajunga. Pana in diu'a de astadi este asia in Oriente.

Sofistii si publicistii austro-unguresci se incérca a identifica pe natiunea turcésca cu religiunea mohamedana. Cine nu ne-aru ride noue in nasu si ne-aru tienea de gagauti si idioti, candu amu identifica de ex: pe poporulu maghiaru cu christianismulu si amu sustienea ca ar fi totu una, ori va fi tiér'a ta gubernata dupa legile unguresci, ori in conformitate cu preceptele morali ale evangeliei? Pre catu este departe codicele Verböczianu, Aprobatele si tóte celelalte codificari cate au urmatu, de cele patru evangelii, pre atatu e de mare distanti'a intre haturile si fermanele turcesci si intre Alcoranu. Din sute si mii de legi turcesci se memoramu numai un'a emanata dela Osmanu fundatorulu imperiului, lege fundamentala de statu, care tiene ca, „tóte popórele christiane sunt obligate séu se adópte legea mohamedana, séu déca nu voru atunci se 'si rescumpere vieati'a cu tributuri; nevoindu a se supune la nici una din acestea conditiuni, se fia exterminate cu sabi'a“. Successorii lui Osmanu au formulatu acea lege barbara camu asia: „Celu mai sacru si mai sublimu scopu alu fiacarui bellu ce voru avea se pórte osmanii, este si trebuie se fia propagarea islamului.“ Si in adeveru, toti sultanii si vezirii turcesci au fostu si au remasu fideli acelei maxime terribile de statu pana unde numai au potutu si numai candu au fostu batuti reu au prorogatu scopulu acesta, nici odata inse nu l'au perdutu din ochi, ci l'au lasatu cá testamentu successoriloru; de aceea ei mai avea alta lege, cá cu staturile christiane se nu inchiaia nici odata pace definitiva, ci numai armistitiu pe cativa ani. Si apoi modulu portarei loru de belluri! Lumea se infióra de atrocitatile Basi-bozuciloru si ale Cerchesiloru. Apoi ca sultanii avea in óstea loru totudeauna cate un'a trupa de tetiunari si devastatori, cunoscuti la historicii germani sub nume de Senger und Brenner, a caroru singur'a vocatiune era, cá se mérga prin tienuturile ocupate, se dea focu, se omóre, se prededie si se prefaca tóte in ruine.*)

Civilisatiunea turcésca? Nu se póte nega ca se afla intre turci multi barbati invetiati, humani, drepti, cu unu cuventu, civilisati. Se scia si atata, cà au fostu unii sultani carii s'au incercatu a preface natur'a, caracterulu poporului prin mediulóce cunoscute la popórale civilisate, déra massele poporului, multimea, au fostu si au remasu barbare; éra ur'a si urgi'a turcésca catra totu ce nu e turcu, au ajunsu de multu a fi proverbiale. Asia de ex: turcii candu se afla numai ei de ei au diabolic'a placere de a numi pe straini si mai alesu pe germani porci.**) Ve trebuie terminu mai expressivu pentru ur'a si urgi'a loru?

Lectorii romani, se fimu cu attentiunea cea mai incordata. Propagandele de natur'a acestei descrise aici, potu se aiba intre altele unu scopu fórte surprindietoriu: de a prepará spiritele pentru vreo confederatiune austro-ungaro-turcésca in casu de vreo campania contra Russiei. Asia turcomanii semena ca voru se linistésca pe popórale imperiului nostru pentru casulu candu acestea tieri ar' mai fi calcate de soldatesc'a turcésca asta-data cá amica — sub nume de Redif, Nizam, Basi-bozuci.

Brasiovu in 2 Sept. st. n. 1876.

In momentulu candu prindemu condeiulu in mana spre a ne face revist'a indatenata, aflamu ca o multime de trasure plecara pre drumulu ce duce la Santu-Georgiu, pentru cá la podulu de preste Oltu se intempine pe nou denumitulu comite supremu alu comitateloru Brasiovu si Trei-Scaune, adeca pe dlu Szentivanyi, care pre la órele 10 din di va se soséscu in Brasiovu, spre a primí gratulatiunile si felicitarile din partea brasioveniloru si apoi de luni incolo, candu va depune juramentulu, -si va incepe functiunea de mare prefectu.

Venirea la Brasiovu a acestui domnu ne-a pusu si pre noi pucinu in miscare. Eri sér'a romanii brasioveni tienura o conferintia, unde se consultara, ca ce atitudine se observe facia de acestu organu alu dlui Tisza. Resultatulu conferintiei fù, cá romanii se nisuiésca a se presentá inaintea domnului Szentiványi in mai multe corporatiuni, catu se va

---

*) D. Cantemiru. Hammer-Purgstall. Zinkeisen.

**) Dim. Cantemiru: Istori'a imperiului otomanu, in traductiunea germana dela 1745 la pagin'a 291.

poté de imposante, pentru cá se-i arete, ca poporulu romanu este unu factoru insemnatu in acestu comitatu. Cá corporatiuni felicitatórie s'au desemnatu corpulu preotiescu, corpulu professoralu si corpulu comerciantiloru si alu industriasiloru romani. Cu privire la banchetulu, ce s'a arangiatu pre astadi dupa amédiadi in sal'a hotelului „Nr. 1“ in onórea noului prefectu, inca s'a pronunciatu dorinti'a, cá romanii se participe si acolo catu se va poté mai multi. Acestu banchetu va avé se reésa grandiosu, pentru ca se crede ca voru partecipá celu pucinu 250 de persóne, cu tóte ca pana eri la 12 óre din di se insinuasera numai vr'o 15 insi, inse se dice ca preste nópte s'ar mai fi insinuatu vr'o 150, si apoi dlu comite supremu inca mai aduce cu sine dela Santu-Georgiu vr'o 60 de óspeti.

Alte detaiuri ale acestei conferintie nu ne tienemu autorisati a le comunicá, dér' nice nu suntu meritórie. Ce a fostu meritoriu amu atinsu mai susu, si chiaru pentru aceea ne semtimu indemnati a face óre-cari observatiuni la acele concluse meritórie ale conferintiei din cestiune.

Recunoscemu, ba constatamu chiaru, ca romanii brasioveni nu voiescu se arete prin acésta procedere nu sciu ce bucuria facia de nou'a era, ce se incepe si pentru locuitorii fostului fundu regiu, ci ei manecandu din consideratiuni practice si de precautiune, s'au resolvitu a partecipá si a face aceste ceremonii mai multu numai din curtoasia. Cu tóte aceste inse acésta curtoasia ni se pare a fi prea batatória la ochi, incatu prea usioru se poté esplicá si esploatá intr'unu modu nu numai nefavorabilu, ci chiaru stricatiosu pentru atitudinea generale a romaniloru transilvani facia de maghiari. Spre a satisface curtoasiei erá de ajunsu, déca capii numiteloru trei corporatiuni destinate pentru felicitare se duceau singuri a felicitá pre dlu prefectu, fora cá se mai duca cu sine séu dupa sine corporatiunile intregi. Acést'a nu credemu s'o faca nici chiaru sasii, cari scimu ca sunt cei mai abili ómeni in caciuliri si in totu feliulu de opintiri de circumspectiune.

N'are lipsa dlu Szentivanyi se afle cu acésta ocasiune, ca romanii sunt unu factoru insemnatu in comitatulu Brasiovului; d-sa trebue se scia deja acést'a, precum scie si dlu Tisza, ca poporulu romanu este unu factoru insemnatu in statulu maghiaru si cu tóte aceste totu nu vrè se-lu bage in seama. Dovéda despre acést'a ni offere chiaru denumirile de comiti supremi, despre cari vorbimu. Cautati in tóta Transilvani'a si partile romanesci ale Ungariei si nu veti aflá nici baremi unu singuru comite supremu romanu. Unulu a fostu, dér astadi nu mai este nici acel'a, cu tóte ca niminea, afara de dlu Tisza, nu i-ar poté face obiectiunea, ca n'a aperatu din destulu interessele statului maghiaru.

Dlu Szentiványi, ori catu de iubitoriu de dreptate ar fi elu, totu nu va procede altmintrelea, decatu dupa placulu si dorinti'a dlui Tisza, care tientesce intr'acolo, de a maghiarisá fora crutiare.

Prin aceste nu vremu se dicemu, cá noi romanii se nu ne interessamu de asemeni cestiuni vitali, cum este si organisatiunea actuale a comitateloru de nou arondate si mai cu séma nou'a organisare a fundului regiu; din contra noi amu dori, cá pre acestu terrenu se desvoltamu cea mai seriósa activitate si se aretamu celu mai viu interessu, inse nu prin felicitari si partecipari la banchete, ci numai prin activitate si prin lupta neobosita intru validitarea drepturiloru nóstre se nisuimu a aretá dlui Szentiványi si dlui Tisza, ca poporulu romanu este unu factoru insemnatu in statu si in comitate si cá atare trebuie respectatu, trebue multiamitu, ca-ci la din contra mai curendu póte fi reu decatu bine.

Sciri dela resbelu.

Invingerea serbiloru asupra turciloru, reportata in 24 Augustu in urm'a luptei necontenite de siese dile, a fostu se vede, numai inceputulu unui siru de victorii, cari au urmatu apoi in dilele dela 26, 28 si 29 Augustu. Am fostu disu, atunci, ca acea victoria a armatei serbesci nu póte avé mare insemnetate, deórace serbii, obositi fiindu, nu potura s'o esploateze de ajunsu. Din norocire inse Cernajeffu n'a lasatu pe bravii sei soldati cá se se od'chnésca multu, ci dupa 24 de óre i-a luatu érasi la rondu si i-a tramisu in focu, fora se mai astepte, cá turcii se-si adune poterile si se incépa ei ataculu.

Scirea electrica despre acésta lupta, care se comunica chiaru din censur'a biuroului telegraficu maghiaru, dice intre altele, ca in 26 Augustu armat'a lui Cernajeffu a luatu ofensiva si a ocupatu dela turci positiunea Stanzi si Catun; la amédi s'a unitu cu armat'a de 15 mii a lui Horvatoviciu, care a sositu prin Santu Archangelu, dupa unu mersu din cele mai difficile, si au batutu pe turci aducandu-i prin unu atacu de baionete in cea mai mare disordine. Turcii au fugitu lasandu munitiunea préda serbiloru si aruncandu chiaru armele din mani numai cá se póta fugi mai bine. — Alta scire dela 30 Aug. spune, ca la retragerea catra Nisiu turcii fura batuti de nou; ei aruncara armele, aruncara chiaru si pe raniti din carele de transportu si se pusera ei pe cara, numai cá se póta fugi mai iute, se nu cada sanetosi in manile serbiloru. —

Din aceste sciri se póte vedé, ca fortun'a a parasitu armele turcesci si s'a intorsu pe partea serbiloru. Cu tóte aceste inse trebue se recunóscemu, ca turcii se batu cá nisce desperati, ceea ce se vede de acolo, ca numai in casulu estremu cedéza cate o palma de locu si o iau apoi la fuga, fora a se mai uitá inapoi.

Diariului rusescu „Golos“ i s'a telegrafatu in 30 Augustu de pre campulu de resbelu, ca in apropiare de Alexinati serbii au incungiuratu unu detasiementu mai mare de turci si se astépta, cá se capituleze si se depuna armele. — Acést'a se vede a fi unu feliu de manevra de a lui Horvatoviciu, caruia este de a se multiumí prim'a victoria din 24 Aug. esoperata prin aceea, ca a impresuratu si sdrobitu cu deseversire arip'a stanga a armatei turcesci, ce erá sub comand'a lui Ejub-pasi'a.

Chiaru si diariele off. anglese au inceputu a desperá in poterea de vitalitate a Turciei. „Times“ dice, ca ori cine trebuie se se astepte la caderea eventuale a Turciei; faptele demonstra nepotinti'a de a sustiené vechiulu mediulocu alu bilantiei poteriloru in Europ'a orientale. Angli'a trebue deci se-si schimbe tactic'a, spre a se feri de a-si nimici poterile din viitoriu.

— Numai domnii unguri nu vreau se véda si se auda; ei tienu inca mortisiu, ca pacea se va inchiá in curendu, pentru ca principele Milanu ar' fi cerut'o. Acestu sgomotu de pace, imprasciatu din partea consulelui austro-maghiaru din Belgradu, n'are altu scopu, decatu a tiené in tarbacéla mai vertosu elementele slave din Austro-Ungari'a.

— In dilele trecute au trecutu in mai multe ronduri prin capitalea Ungariei aprópe la o suta de officieri si subofficieri rusesci, cari aveau se ajunga la Belgradu. Consululu turcescu aflandu despre acést'a, a cerutu dela guvernulu maghiaru, cá se nu violeze neutralitatea, ci se prinda si se interneze pre acei passageri. In fine guvernulu a si opritu pre vr'o 30 de insi, cari au trecutu mai in urma, inse in urm'a reclamatiuniloru consulelui rusescu i-a lasatu érasi liberi, cá se se póta duce, unde au plecatu. Acésta impregiurare a irritatu fórte reu spiritele maghiare, deórace se dice, ca guvernulu ungurescu ar' fi lucratu la porunc'a consulelui rusescu. Si intru adeveru nu este unu micu blamagiu acest'a. Ungurii au aretatu pana acum celu mai mare interessu pentru turci, s'au inrolatu in castrele loru, au adunatu bani si alte ajutórie pentru ei, si acum candu sunt in celu mai mare periclu? — . . . Numai fric'a de muscalu póte produce o asemene neconsecintia.

Bucuresci, 17/29 Augustu . . . Diariele maghiare injura pe gubernulu romanescu, pentru-ca lasa pe soldatii si pe oficiarii rusesci cá se tréca in Serbi'a. Maghiarii dvóstra se injure mai antaiu pe societatea vapóraloru, ca din primavér'a trecuta mereu s'au transportatu pe corabiile sale si persóne si materialuri. Óre inse 'i-a datu man'a se le oprésca, se nu le imbarce? Dunarea este — celu pucinu pana acuma neutra, ea pórta corabiile totororu natiuniloru pe spatele sale; ceea ce nu incarca unulu, incarca celalaltu. Si apoi ce se faci passageriloru provediuti cu paspórte in regula si nearmati? Nu póte nimeni se-i oprésca in caletori'a loru? Ce ar' dice ministrulu vostru de interne si cumu ar' sbierá cá din tiépa gazetele loru, candu ministrulu de interne dn. Vernescu ar' oprí la fruntarie pe miile de proletari secui si secuience, a caroru migratiune ne-au pusu la grija, si ce nu ar' face ei pentru iubitii loru jidovi ungouresci golani, necurati si scârbosi cá si cei lesiesci, candu 'i-amu intórce dela pajora? S'ar' provoca la tractate si ar' sta se scóle pe Europ'a in contra nóstra, ne-ar' amerintia érasi cu invasiune de husari. De altumentrea pe mine me asigura toti barbatii de auctoritate cati se ocupa seriosu si de cestiunea neutralitatiei, si de trecerea rusiloru in Serbi'a, ca dela Iuniu si pana astadi n'au potutu se tréca prin territoriulu romanescu mai multi cá dóuedieci de mii rusi in ajutoriulu serbiloru. Cati voru fi trecutu pe Dunare, pana a nu veni flotill'a rusésca susu la Vidinu, aici nu se póte sci; déra ce scie tóta lumea este, ca cei mai multi rusi nu mergu prin Romani'a, ci mergu prin Austri'a in directiuni diverse si descindu la Bosni'a si la Montenegru, cumu amu dice, pe la nasulu maghiariloru. Celu mai numerosu transportu de rusi au adusu trenurile in septeman'a trecuta, adeca circa siepte sute de soldati si vreo patrudieci de oficiari; inse numai acestia venira in capitala imbracati toti cá civilisti, si numai unii bulgari bogati au sciutu de venire, carii 'i-au si ospetatu in modu stralucitu in restauratiunea „La o Idea“. Soldatii au remasu la statiunea Chitilla, unde este bifurcatiunea calei ferate spre Pitesci—Craiov'a, de unde apoi trecundu la statiunea danubiana Turnu Severinului, s'au pusu pe luntrii si au intratu in Serbi'a. Oficierii rusi au si acuma bani multi, cá si pe timpulu invasiuniloru, ei platescu bine. Din spusele acestora inca póte afla cineva, ca in adeveru poporulu rusescu se afla intr'o fermentatiune extraordinarie si ca gubernulu Russiei orì catu ar' voí elu se se tiena tare si mare, trebue se faca cele mai mari concessiuni opiniunei publice, déca nu vrea se aiba revolutiunea acasa la elu; éra ur'a in contra maghiariloru este pe acelasiu gradu cá si in contra turciloru. „La Caucasu in tierile desolate ale Cercassianiloru si in Siberi'a cu ei!“ audi amerintiandu oficiarii rusesci.

Diariele din Vien'a spunea deunadi, ca partit'a militara austriaca si-ar' fi luatu de basea operatiunei sale contra Russiei muntii Transilvaniei. Poteti fi siguri ca si statulu-majoru rusescu cunósce tiér'a dvóstra inca din epocele invasiuniloru in patri'a nóstra; déra si de atunci incóce cativa oficiari de geníu au studiatu de nou tóte strimtorile si potecele cate ducu din Moldov'a in Transilvani'a. — Dilele acestea m'am incredintiatu si mai multu, ca pe noi inca ne astépta una din catastrofele cele mai fatali; ca-ci tocma de se va evita pentru asta-data invasiunea si versarea de sange pe territoriulu nostru, déra unu congressu europénu anevoia se va mai potea tragana, éra dela acela romanii nu potu astepta vreunu bine, pentru-ca nu mai avemu nici pe unu Napoleonu III, nici pe unu Valevsky, Cavour, Morny, Benedetti. Prussacii nu numai ca ne suntu cu totulu straini, déra ei ne-au destinatu de multu cá se fimu de compensatiune pentru tierile nemtiesci, cate vréu ei se mai incorporedie cu ori-ce pretiu la Germani'a loru cea mare, indata ce Russi'a ar' reusí cu planulu seu de a uní pe toti slavii meridionali sub unu singuru sceptru. Pentru casulu acesta prussacii credu ca ne voru uní cu ungurii, firesce cá se ne damu in capu catu mai curendu unii la altii si apoi se alerge ei cá se ne impace. Din acestea „secrete publice“ dv. ve poteti esplica furiile diaristicei maghiare, care cunósce mai de multu acelea secrete.

Din regimentele nóstre numai trei suntu stationate la Dunare in faci'a teatrului bellicu, adeca dela statiunea Grui'a spre Turnu Sev. si pana la Orsiov'a; mai in diosu pe Dunare garnisónele suntu

mai pucinu numerose. Intr'aceea se póte observa la partea cea mai mare a oficiariloru nostri nemultiumirea, cumu amu dice, brusca, pentru-ca nu li se dà si loru ocasiune se se **bata**, si inca mai bucurosu in contra celoru ce de diece ani incóce ii insulta neincetatu si-i irrita dicundu, ca le-ar lipsí si tienut'a, si curagiulu de bravi soldati. Unii stau se dimissionedie, cá se póta trece si ei la serbi, mai alesu de candu s'au adeveritu deplinu, ca in liniile turcesci combate multime de maghiari si nemti incontra crucei bizantine si a principiului de nationalitate.

Emigratii de preste Dunare s'au inmultitu fórte tare mai alesu dincolo de Oltu in Banatulu Craiovei, inse nu numai din districtele romanesci ale Serbiei si anume din alu Negotinului, ci si din districtulu turcescu alu Vidinului, in care maioritatea locuitoriloru este romanésca asia, catu turcii amestecati p'intre romani vorbescu limb'a romanésca totu camu asia, precum o vorbescu maghiarii din comitatele transilvane. Insemnamu inse si aci, ca multime de mohamedani ai acelui districtu suntu séu bulgari séu romani renegati. Turcii nu impedeca emigrarea crestiniloru in Romani'a, ci-i lasa se tréca. De aici inchiaie multi, ca turcii s'ar' bucura se remana crestini catu se póte mai pucini, cá asia mohemedanii se fia pentru ori-ce casu in maioritate. Afara de dn. Anghelu proprietariu in Moldov'a *) s'au mai aflatu si alti mai multi proprietari romani, cari imbiie pe emigratii romani cá se se asiedie aici in tiéra, pe mosiile loru, cu conditiuni avantagióse, déra sermanii emigrati dedati cu jugulu strainu, asserviti si in spiritele loru, nu se mai indura se-si lase locurile in care s'au nascutu, éra cá se pricépa cestiunea din punctu de vedere nationale si de libertate politica, nu suntu in stare precum nu suntu nici secuii dv., cari se ducu oriunde, pana in Basarabi'a si Dobrodgea, numai in Ungari'a nu vréu se se mute. Cu tóte acestea noi trebue se luamu acésta cestiune in consideratiune fórte seriósa. Avemu lipsa simtita de inmultirea si concentrarea elementului romanescu, si este fórte legitima dorinti'a de a face schimbu, a trage pe romanii din Serbi'a si Bulgari'a incóce si a midiulocí, cá bulgarii si serbii se se intórca in patri'a loru, nu de sila, ci din buna voi'a loru. Déra acésta se va intempla numai déca slavii meridionali si voru castiga deplin'a loru libertate, dupa care se crede, ca serbii inca se voru rusina de brutalitatea loru, cu care persecuta limb'a romanésca scotiendu-o chiaru si din basericele comuneloru curatu romanesci, si ca voru lua in consideratiune cea mai mare probabilitate de repressalii in contra loru. Serbii jóca rola fórte periculósa imitandu in tóte pe maghiari.

Astadi ni se spune, ca ambasadorulu Russiei generalulu Ignatieff se astépta la Constantinopole cu una nota, care va semena cu a principelui Mencicoff din a. 1853, dupa care si urmà invasiunea. Suntemu ingrijati, déra nu desperati. Tienuta correcta, prudentia si — in fine braciale nóstre ajutate de Ddieulu parintiloru nostri ne voru salva.

Nu este adeveratu, ca principele Milanu ar' fi cerutu mediatiunea cuiva; minciuna dualistica este acésta. L'au inbiiatu ai vostri neincetatu, si elu a respunsu totu-deauna in termini evasivi; mai pe urma perdiendu-si patienti'a le spuse curatu, ca fara Montenegru nu se demitte la nici-o negotiatiune, si ca insiste pe langa conditiunile puse ante bellum.

Discursulu

presiedintelui Associatiunei transilvane, **Iacobu Bolog'a** tienuta cu ocasiunea deschiderei siedintieloru adunarei generale la 29 Iuliu st. v. (10 Augustu st. n.) 1876 in Sibiiu.

(Capetu.)

'Mi recunoscu si ve marturisescu debilitatea de a ve recomendá o modalitate a actiunei nóstre facia de acestea umbre fericite, care se corespunda laudei si marirei acestoru luceferi romani; prin care se le potemu multiamí dupa cuviintia si meritu pentru binefacerile, ce ne-au aretatu. Faptele loru suntu mari, eroice; ér' puterile nóstre inca micutie, slabutie! Nu ve potu deci recomendá deastadata altu-ceva domniloru si fratiloru, decatu rugarea mea; ca profitandu de ocasiunile, ce ne dau ambulantele nóstre adunari generali, se ne apropiemu de sacrele morminte ale acestoru buni parinti ai nostri — de astadata de cel'a alu marelui Andreiu, si cu proxim'a ocasiune de alu bunului Alexandru — cu pietate si cu amóre fiiésca se le sarutamu si se le binecuventamu tierin'a, care 'i acopere, si apoi se ridicamu animile nóstre catra locurile dreptiloru, unde repausa spiritele loru cele binefacatóre, si se ceremu rugandu-ne fierbinte: cá acelea bune spirite se fia dépururea cu noi si intre noi; se faca cá toti successorii acestoru mari archierei romani, candu e vorb'a de perfectionarea si fericirea romanului si de asecurarea incolumitatiei statutului, se nu considere ca suntu altu-ceva, decatu ca suntu mai antaiu de tóte romani; se-si dé cá atari mana fratiésca si adunandu pre langa sine tóta suflarea romana, pre toti romanii, se lucre cu ei dimpreuna, cu buna intielegere, din tóte puterile intrunite spre cultivarea intregului poporu romanu si spre perfectionarea literaturei romane!

Se mai cautamu domniloru si fratiloru la noi si in giuru de noi si vomu vedé éra cu adenca durere, cati din escelentii si prea devotatii nostri consoti ne-au parasitu in acesti 15—16 ani pentru totudeaun'a, trecandu la alta viétia mai fericita.

Se dicemu acestor'a: odichniti fratiloru iubiti in pace, ca fratii vostri, remasi aici, continua oper'a, continua lucrarea vóstra, si nu ve voru uitá, ci ve voru pastrá pentru totudeaun'a dulcea memoria!

Dér' in urma deplorandu se marturisimu, ca se afla si intre cei vini de acei'a, cari din varii cause au parasitu in decursulu acestoru 15—16 ani cét'a nóstra, au esitu din aren'a luptei nóstre pentru progressu.

Pre acesti frati ai nostri se-i chiamamu cu tóta staruinti'a fratiésca indereptu si se fimu securi, ca ei, cá toti acei'a, in alu caroru peptu mai bate o anima de romanu, nu voru intardiá a se intórce éra la noi fratii loru, si a luptá mai departe cu noi dimpreuna pentru progressu.

Acum se stamu pucintelu si dupa esperinti'a de atati ani se ne tragemu séma'a cu noi insine. Se ne intrebamu: de a corespunsu, incatu a corespunsu, séu n'a corespunsu Associatiunea nóstra problemei sale?!

Cum catu si ce a lucratu acést'a Associatiune sub intieléptu'a conducere a fericitiloru mei antecesori, a marelui nostru archiereu Andreiu bar. de Siagun'a in cei d'antaiu siese ani si a neuitaverului presiedinte Ladislau Basiliu bar. de Poppu in altii siese ani, arata actele ei (tiparite in Sibiiu in tipografi'a diecesana) dela 1862 pana la 1866 si fói'a „Transilvani'a" esita (in Brasiovu in tipografi'a Römer et Kamner) dela 1868 incóce; ér' ce s'a facutu in decursulu elapsului anu sub presidiulu actualu, ne va aretá reportulu, ce ni se va cetí indata.

Tóte faptele, tóte miscarile Associatiunei nóstre obvinu fidelu deliniate in mentionatele acte, in numit'a fóia si in amintitulu reportu. Din acestea publice acte se póte convinge fiasce-cine: de a satisfacutu, incatu a satisfacutu, séu n'a satisfacutu Associatiunea nóstra chiamarei sale.

Pre candu deci 'mi permitu, a recomendá cu tóta caldur'a fia-carui romanu, procurarea, esaminarea si dejudecarea aceloru acte, propriamente a fapteloru, a miscariloru cuprinse in trensele; pre candu constatu cu placere si cu linisce sufletésca, ca in mesur'a poteriloru, de care a dispusu Associatiunea nóstra, ea si-a implinitu datorintiele sale in trecutu; precandu me indreptatiescu basele, pre care e asiediata acést'a Associatiune, si manifestarile, cele multe despre interessarea publicului nostru de dens'a, a anunciá nu numai speranti'a, ci chiaru si convingerea mea, ca institutulu acest'a alu nostru 'si va ajunge in viitoriu negresitu tinte sublimele scopuri, pentru care s'a infiintiatu, — lasu cá in detaiu se respunda la intrebarea pusa marele nostru onorabilu publicu, si me marginescu inca numai prelanga putiene si modeste observari.

E adeveratu, ca pana n'a dispusu si pana nu va dicpune Associatiunea nóstra de atatea mediulóce materiali, catu se fia potutu si se póta obligá si materialmente, celu pucienu pre unii dintre membrii ei la o continua, neintrerupta lucrare in favórea densei, pana atunci au avutu si au toti membrii ei numai morali obligamente catra dens'a; ér' implinirea obligamenteloru acestor'a depinde — precum bine se scie numai dela liber'a, dela bun'a vointia a fia-carui'a. Acést'a bunavointia inse — gratia barbatiloru romani zelosi — ! n'a lipsitu in trecutu si nu va lipsí in venitoriu: ba din contra se speramu domniloru si fratiloru, ca ea va cresce si se va marí nesmintitu in proportiunea, in care se va recunósce totu mai multu si mai tare de catra intregu publiculu nostru absolut'a necessitate de unu institutu cá acest'a; in proportiunea in care se voru apretiui beneficiile, ce a reversatu si va reversá acést'a institutiune asupr'a romaniloru.

E mai departe adeveratu, ca acestu institutu salutariu e alu nostru, alu tuturoru romaniloru.

Totu noi déra suntemu datori a-i procurá dupa mesur'a poteriloru fia-carui'a dintre noi, si a-i dá nutrimentulu, care lu cere, cá inomisu necessariu, esistinti'a si subsistinti'a lui. Deci totu ce ar' lipsí acestui institutu, totu ce i-ar' clatiná esistinti'a; totu ce i-ar' impedecá regulatulu cursu, prosperarea, ar' cadé in responsabilitatea, in imputatiunea nóstra a tuturor'a, éra in mesur'a aceea, in care dispunemu fia-care dintre noi de respectivele poteri necessare si de ajunsu spre delaturarea, spre sterpirea reului.

Se ne facemu asiá déra **toti** si in **tóte** privintiele datorinti'a facia de elu si asiá se-lu punemu in stare de a poté remunerá si materialmente dupa cuviintia ostenelele tuturoru acelor'a, cari ar' traí si ar' munci numai pentru densulu, si atunci se fimu securi domniloru si fratiloru, ca acestu institutu alu nostru se va redicá nesmintitu la splendórea si valórea, la care trebuie sa se radice!

In fine e adeveratu si acea, ca pentru noi romanii transilvaneni nu esista afara de acestu institutu altulu in care amu poté, cá intr'acest'a, se profitamu in favórea progresului nostru intelectualu si materialu de intregu elementulu nostru, de fortiele, de poterile intelectuale si materiali ale tuturoru romaniloru. Recunoscendu deci, ca perderea acestui institutu, unicu pentru noi romanii, ne aru causá daune imense, stricatiuni nereparabile, se ne folosimu domniloru si fratiloru de poterile amintite si se asiguramu cu ori-ce pretiu esistinti'a „associatiunuei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu."

Dupa acestea 'mi permitu a ve salutá cu cea mai caldurósa salutare fratiésca, cu celu mai cordialu „bine a-ti venitu," apoi a ve rogá, a trece cu mine dimpreuna la agendele, pentru cari ne-amu adunatu, spre care scopu deschidu siedinti'a adunarei generale ordinare a XV-a.

---

*) Vedi „Rom." din 15/27 Aug., care nr. intregu este fórte interessantu.

Teaca in 14 Augustu 1876.

Diu'a de eri 13 Augustu a. c. a fostu pentru poporulu romanu din orasiulu Teac'a intru adeveru o di de serbatória, o di de bucuria, ca-ci in acést'a di s'a santitu cu mare pompa nou'a beserica gr. cath. romana prin prea onoratulu domnu Gabrielu Chetianu, protopopu alu tractului Faragàu, cá delegatu alu Escellentiei sale Dlui archiepiscopu si metropolitu alu romaniloru de confessiunea gr. cath. din Austro-Ungari'a Dr. Ioanu Vancea, avendu cá asistenti inca alti cinci preuti din tractu.

La acésta ceremonia romanésca au luatu parte tóte auctoritatile politice, civile si militarie din orasiu: magistratulu, primarii orasiului, preutii celorlalte confessiuni, afara de cei reformati, docentii dela scólele luterane si catholice, judecatori'a regia, gendarmeri'a, tagm'a comerciantiloru, primarii representanti ai comuneloru romane din vecinetate si o multime de alti onoratiori, apoi poporulu totu.

Dlu protopopu celebrante dimpreuna cu ceilalti preuti asistenti si-au implinitu missiunea cu cea mai mare esactitate si devotiune; totu asemenea si chorulu compusu si adusu anumitu pentru acésta festivitate inca a impusu publicului ascultatoriu.

Actulu de santirea besericei si celebrarea missei ce a urmatu, a duratu dela 9—12 ore din di; adeca o ceremonia cam lunga pentru domnii neromani, inse cù tóte aceste dinsii asistara pana la finitu. — Dupa finirea missei, dlu celebrante a pronunciatu o cuventare, prin care a desfasiuratu missiunea religiunei si insemnetatea moralului, cari ambe si-au isvorulu sacru in beserica. A accentuatu apoi, ca mai ainte de ast'a cu vr'o trei-dieci de ani romaniloru nu le erá ertatu a locui in acestu orasiu, decatu numai cá pastori, lipsiti de ori-ce drepturi politice, séu cá nobili. Acum inse eata, ca numerulu familieloru romane, a caroru beserica s'a santitu si s'a pusu fundamentulu religiunei gr. cath. in Teac'a, s'a urcatu la 70 de familie. Primulu pasu s'a facutu, inse de aicì incolo se cere activitate assidua, buna intielegere si armonia cu locuitorii neromani si mai vertosu cu organele administrative, cari si pana acum au facutu poporului romanu din Teac'a mari inlesniri.

Dupa amédi la 2 óre s'a datu apoi in frumós'a gradina a herediloru lui Renner unu banchetu, la care au partecipatu 50 persóne. Primulu toastu s'a redicatu din partea protopopului celebrante intru sanetatea si indelungat'a viétia a Escellentiei sale Dlui metropolitu Dr. Ioanu Vancea, aretandu totu-odata in scurte cuvinte meritele cele mari ale acestui archipastoriu pentru baserica si scola, intre cari si donatiunile facute pentru beseric'a din Teac'a in pretiu de 400 fl. si anume: unu rondu de ornate besericesci de mare pretiu, vassele sacre cu tóte apertinentiele loru, cartile besericesci si 100 fl. bani numerati. —

Altu toastu s'a redicatu totu din partea dlui protopopu G. Chetianu pentru fruntasii orasiului nostru, pentru magistratu si in specie pentru Dlu Michaelu Riemer, capulu magistratului si primariu alu orasiului.

La acestu toastu dlu primariu a respunsu: „Ca dupa ce numerulu romaniloru s'a inmultitu asiá de tare in Teaca, nu mai póte fi vorba de a-i alungá, esterminá séu tiené in intunerecu, ci din contra conlocuitorii loru sasi trebue se-si tiena de detorintia a le da mana de ajutoriu, pentru cá in curendu se ajunga si romanii de acolo la unu gradu mai inaltu de cultura, ca-ci numai asiá se va poté inradeciná si sustiené intre aceste doue natiuni bun'a intielegere, si armoni'a fratiésca. Spre acestu scopu va trebui, cá nou'a comunitate besericésca romana se-si capete unu preutu cultu, care se-si intieléga missiunea si se conduca pe poporu catra acestu scopu.“

Banchetulu a tienutu pana la 6 óre sér'a, candu fia-care s'a departatu petrunsu de sentiementele cele mai caldurose ale bunei intielegeri.

Unu martoru presentu.

Noutati diverse.

(Societatea academica romana.) Sessiunea anuale a Societatiei academice romane s'a deschisu eri in 16/28 de catra dn. presiedente A. T. Laurianu, apoi s'a perlesu reportulu anuale de catra dn. secretariu generale Ioanu Maximu, si fiindu-ca punctulu din urma alu aceluia se ocupá de una din cestiunile cele mai grave, a si datu precum audimu, ocasiune la discussiuni animate. Membrii inca nu suntu in maioritate legale, déra aséra mai sosira trei insi.

(O cerere justa si facuta la tempu.) In diariulu „Romanulu“ dela 18 Aug. st. v. cetimu urmatóriele: „Amu aretatu la 12 Augustu cele intemplate in anulu 1875 cu ocasiunea interdicerii „Romanului“ d'a intrá in provintiele de sub coron'a santului Stefanu si in urma amu inceputu a-lu tramite abonatiloru nostri; ieri inse amu primitu inapoi numerii tramisi. — Guvernulu Ungariei are dér catra actualulu guvernu alu tierei nóstre aceeasi conduita, cá catra guvernulu Catargi. Supunemu acést'a ministriloru actuali si directiunei postale, deplinu convinsi, ca voru luá mesure, cá séu se inceteze acést'a persecutiune contra „Romanului“, séu se se opréscа si foile ungare de a mai intrá in tiéra.“ — Precum cunóscemu dispositiunea spiriteloru maghiare façia de partit'a nationale liberale din Romani'a, nu ne vine nice-decum a crede, cá guvernulu maghiaru, chiaru si in urm'a intrevenirii guvernului romanu, se mai permitta diariului „Romanulu“ cá se tréca Carpatii la noi. Dovéda despre acést'a ni offere diurnalistic'a maghiara pre fia-care di. Asiá in nr. dela 31 Aug. st. n. alu diariului „M. Polgár“ din Clusiu aflamu sub titlulu „Unu principe, care are se cada“ o multime de notitie malitióse despre dlu primu ministru Bratianu si preste totu despre partit'a liberale. Aceste notitie nu tratéza despre alt'a, decatu despre mesurele, ce le ar luá guvernulu dlui Bratianu pentru detronarea principelui Carolu. Intre altele se dice, ca officierii din Bucuresci, cari sunt devotati principelui, se transferéza in provincia si se concentréza in capitale totu creatiuni catilinarie; ca dlu Bratianu s'ar fi esprimatu, ca dinsulu l'a adusu si totu dinsulu lu va si tramite, si alte scornituri de aceste referitórie la planulu de a detroná pe principe si la intentiunea de a cuceri Transilvani'a. Pana candu foile maghiare voru scrie asiá despre guvernulu romanu, pana atunci nu póte fi vorba de a se permite organeloru unui guvernu descrisu astfeliu, cá se tréca liberu la romanii de dincóce de carpati. Ne miramu insa, ca cum póte guvernulu romanu se suferia, cá se tréca in Romani'a diariele maghiare, cari scriu asiá; si potemu dice, ca tóte scriu asiá. Dreptu are deci „Romanulu“, cá in ultim'a linia si guvernulu romanu se opréscа diariele maghiare de a intrá in Romani'a. Si „Romanulu“ ar face inca bine se provóce pe guvernu, cá se opresca de a intrá in Romani'a ori-ce ajutórie séu subventiuni, ce trecu de aici pe seam'a besericeloru séu a scóleloru luterane, reformate, calvine séu catholice de acolo, ca-ci ungurii inca au opritu se tréca dincóce nu numai subventiunea gimnasiului romanu din Brasiovu, ci ori ce ajutoriu menitu spre scopuri de cultura.

Mai nou.

Tóte telegramele din Belgradu ne anuntia, ca armat'a serba inaintéza victoriosu pe tóte liniele. Biuroulu telegraficu din Constantinopole inse tace profundu dela 24 Aug. incóce si acést'a tacere semnificativa este, care ne face se damu mai multu credientu cá de ordinariu sciriloru esite din fontana serba.

Dupa unu telegr. offic. din Belgradu serbii au batutu in 30 Aug. a. c. cu deseversire pe turci, cari erau asiediati pe tiermulu dreptu alu Moravei si pe dealurile dela Prugovatz, Stanzi, Sveti, Stefan si Jezero. Arip'a drépta a turciloru fiindu incungiurata de serbi, au luatu fug'a. Serbii au derimatu tóte podurile turcesci de peste Morav'a si au luatu tóte fortificatiunile turcesci de pe tiermulu dreptu alu Moravei, de unde turcii suntu peste totu goniti.

Dervisiu-pasi'a comandantele garnisónei din Podgoritza are acuma 54 tunuri la dispositiune. — Unu despartiamentu de munteuegrini a inaintatu la 28 Aug. pana langa Podgoritza si a datu focu la 80 case. Joi a esplodatu unu tunu la Podgoritza, omorindu 20 turci si ranindu 40. Turcii irritati au omoritu unu preotu si unu cetatianu.

„Agengi'a Havas“ anuntia din Constantinopole (31 Aug.): Consiliulu ministerialu a proclamatu pe Abdul Hamid de sultanu. — In Berlinu se vorbesce ca dupa schimbarea la tronu in Turci'a va avé locu o noua convenire a ministriloru celoru trei poteri.

„V. C.“ afla ca in curundu se va publicá in unulu din organele din Bucuresci tóta corespundinti'a diplomatica ce s'a schimbatu in timpulu catu a dirigiatu d. M. Cogalniceanu portofoliulu affaceriloru straine. —

Nr. 1053. 2—3

Concursu.

Spre ocuparea postului de notariu cercuale in notariatulu Lis'a, de care notariatu se tienu comunele Lis'a, Posiort'a, Voivodenii mari, Voivodenii mici si Ludisioru, cu salariu anuale de 400 fl. v. a. cuartiru liberu si localitate de cancelaria dela comun'a Lis'a, — se escrie concursu cu terminulu pana in **20 Septembre 1876.**

Concurentii la ocuparea acestui postu au de a-si inaintá suplicele loru pana in terminulu defiptu, provediute cu documentele de cualificatiune necessarie la pretur'a tractului Becleanu districtulu Fagarasiu. —

Fagarasiu 17 Augustu 1876.

Pretur'a Becleanu.

Nr. 885. 3—3

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei de invetiatoreasa la scól'a comunala de fetitie din opidulu Hatiegu se deschide prin acést'a concursu cu terminulu pana la **15 Septembre 1876 st. n.**

Emolumentele suntu: in bani 400 fl. v. a. si cuartiru séu in lips'a cuartirului relutu de 60 fl. v. a.; cei cari voru a competí la acestu postu au a-si asterne concursele loru bine instruate cu documentele recerute si cu deosebire despre cunóscerea limbeloru patriei romana si maghiara la scaunulu slolastecu comunale in Hatiegu. —

Barsanu m. p.
primariu.

Anunciu!

Subscrisulu amu onóre a face cunoscutu, cumca amu deschisu

cancelari'a advocatiala

in **Elisabetopole.**

Nicolau de Sustai,
presiedinte jud. reg. in pensiune.

3—3

Pretiurile piacei

in 1 Septembre 1876.

Mesura	Speciea fructeloru		Pretiulu fl.	Pretiulu cr.
Hectolitre	Granu	fruntea	8	40
		midiulociu	7	74
		de diosu	6	85
	Mestecatu		5	63
	Secara	fromósa	4	42
		de midiulocu	4	30
	Ordiulu	frumosu	3	42
		de midiulocu	3	31
	Ovesulu	frumosu	1	80
		de midiulocu	1	66
	Porumbulu		3	98
	Meiu		3	53
	Hrisca		—	—
	Mazerea		5	52
	Lintea		8	84
	Faseolea		4	42
	Sementia de inu		13	25
	Cartofi		2	22
1 Chilo	Carne de vita		—	36
	„ de rimatoriu		—	48
	„ de berbece		—	24
100 Chilo	Seu de vita prospetu		30	—
	„ „ „ topitu		—	—

Cursurile

la bursa in 1 Septembre 1876 stá asia:

Galbini imperatesci — —	5 fl.	88½	cr. v. a.
Napoleoni — — —	9 „	67	„ „
Augsburg — — —	101 „	60	„ „
Londonu — — —	121 „	50	„ „
Imprumutulu nationalu —	70 „	20	„ „
Obligatiile metalice vechi de 5%	66 „	55	„ „
Obligatiunile rurale ungare	75 „	50	„ „
„ „ temesiane	73 „	50	„ „
„ „ transilvane	73 „	85	„ „
„ „ croato-slav.	85 „	—	„ „
Actiunile bancei — —	855 „	—	„ „
„ creditului — —	141 „	40	„ „

☛ Esemplare complete incependu dela nr. 51 se mai afla.

Redactoru respundietoriu si Editoru IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparulu lui IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.